

רבי יוסף לייב זוסמן

נולד בירושלים. נודע בצדקותו ובכוחו בקבלה. מסר שיעורים ושיחות בישיבות "שער השמים" ו"מרכז הרב". גדולי הרבנים והאדמו"רים העריכוהו וכיבדוהו, והכול נהנו מחכמתו ומתורתו. חידושיו בהלכה ובקבלה נדפסו בספר "מבחירי צדיקא".

מועד הגאולה וקירוב ביאתה

י"א אור ליום ג' לסדר "טובה הארץ מאוד מאוד, כ"ב סיון תשי"ח, פציה"ק ירושלים תובב"א

מעלת הוד קדושת אדמו"ר שליט"א,

דהוי עלמא, מכוונות כנגד הימים ולא כנגד הלילות, אולם לא נראה לומר כן, ובפרט מאחר שמבואר בגמ' שבריאת אדה"ר התחילה בתחילת יום השישי, וא"כ בודאי החיות והבהמות שנבראו לפניו ביום זה, נבראו בלילה. ואין לומר שנבראו ג"כ ביום, כי משמעות הדברים ששעות היום מיועדות רק לבריאת אדה"ר, ויעו"ש במהרש"א.

ולפי"ז צ"ל כי כל אלף הוא יום ולילה כמו שכתב הגר"א ז"ל ומטעם זה זמן התחלת הגאולה הוא משנת ת"ק, כיון שאז התחילה בריאת אדה"ר, אף שבודאי גם בתחילת האלף היתה כבר ההתחלה, וכמו שכתב הגר"א בבאורו לזוהר שהגאולה התחילה בתחילת אלף השישי כידוע, בכל זאת עיקר הגאולה בהתגלות האורות בשלביה האחרונים התחילה בשנת ת"ק, וכל שעה היא מ"א שנה וחי' חודשים.

והנה בחודש סיון שנת תרס"ז, שאז כנראה התחיל זמן הקץ האחרון לפי הגר"א ז"ל שכתב בבאורו לספרא דצניעותא פ"א דף י' ע"א וע"ב ז"ל שיעור ימות המשיח כשיעור עטרת ביסוד והוא שיעור שלישי כידוע, התחילה אז גם השעה החמישית של יום השישי שאז עמד אדה"ר על רגליו, ונגמרה עד ר"ח שבט תש"ט ובודאי יש לזמן זה ערך גדול בענין הגאולה. ולפי הנראה כאן טמון סוד הקץ האחרון של הגר"א ז"ל שכתב שם פ"ה ל"ג ע"ב.

אולם נראה שעיקר הגאולה שהיא שלטון ישראל על כל האומות בביאת משיח צדקנו, צריך להתגלות בשעה זו, שעה ששית שהתחילה בר"ח שבט תש"ט ונמשכת עד סוף שנת תש"ג, וזה מכוון למה שבשעה שישית קרא

אני מתפלא מאוד על שעד עתה, לא קבלתי שום תשובה מכ"ק אדמו"ר שליט"א על שני מכתבי מיום כ"ה וכ"ח טבת דנא ואני מבקש מכ"ק אדמו"ר שליט"א שיואל בטובו להשיבני תשובה ברורה על כל שאלותיי והערותיי, כי כונתי לדעת את האמת לאמיתה של תורה.

ועתה ארהיב עוז בנפשי לשאול ממעלת כ"ק אדמו"ר שליט"א, כמה שאלות:

הרי ידוע כי יומו של הקב"ה אלף שנה, האם הכונה ליום ולילה, כאשר כן מסתבר, או יום לבד בלא לילה, והנה בפרקי דר"א פרק מ"ח מבואר להדיא שהוא יום בלא לילה, ושעה אחת מיומו של הקב"ה היא פ"ג שנה ושליש. אולם רבינו הקדוש אור שבעת הימים האוה"ח זצוק"ל זיע"א ועכ"א, כתב להדיא בפירושו על התורה בפרשת צו, כי האלף נחלק ליום ולילה, וכי יום השישי מתחיל משנת ת"ק ומאז הוא זמן הגאולה וכן כתב רבינו הגדול והקדוש מרן הגר"א זצוק"ל זיע"א, בפירושו לספרא דצניעותא פ"א דף י"א ע"א, כי כל אלף הוא יום ולילה כמו כל יום מששת ימי בראשית, וצ"ע להשוות הדברים.

ויתכן לומר שהימים שבאצילות הם בלא לילות, כי הלילה הוא מסוד עולם הבריאה, ואפשר שאלף שנה ימים ולא לילות הם יום אחד של הקב"ה ובאמת הלילה הוא רק כפל היום, וליליאל מעין יממא, [ועיין ע"ז ג' ע"ב] בחינת הלבנה דלית לה מגרמא כלום, וצריך ביאור בכל זה.

והנה יש שכתבו שבששת ימי בראשית לא היתה הבריאה כי אם ביום ולא בלילה ולפיכך שיתא אלפי שנים

ושבת תשובה ה'תשכ"ז". ההתכתבות צורפה לספרנו בעת הכנתו לדפוס, ולכן מופיעה במדור זה ולא בגוף הספר.

(1) איגרת הרב זוסמן נדפסה בספר "מבחירי צדיקא", ומענה הרבי המצו"ב נדפס בקובץ "שיחת יום ב' דראש השנה

לישראל אם אין נביאים הם, בני נביאים הם גם אדמו"ר הזקן, בעל התניא זצוק"ל נבג"מ, כתב כן ועוד. אלא שבכ"ז צ"ע כיון שהמקור היחידי הוא מפע"ח הנ"ל ובודאי יש שם ט"ס, וצריך באור, ובכלל יש שם הרבה דברים שהם להיפך משמונה שערות, ואכמ"ל.

עוד אני מסתפק בענין מה שא"ל משיח לרבינו הקוה"נ הבעש"ט זצוק"ל זי"ע ועכ"א, בענין "פוצו מעינותיך חוצה", אם יוצאים בזה בלימוד חסידות גרידא, כי לפי הנראה מלשוננו הוא שצריך להגיע למדרגת היחודים ועליית נשמה, ולזה הרי אי אפשר להגיע זולת על ידי לימוד רזי תורה בקבלה בהעמקה וידיעת השמות, ולפי"ז אינם יוצאים בלימוד חסידות גרידא.

ואולי אלה שהם לומדים סתרי תורה בלי ההבנה שבתורת החסידות הם מקיימים את ה"פוצו" יותר מאלה שלומדים חסידות לבד, ובפרט אם לומדים גם שאר ספרי קדש כגון ספרי הרמח"ל זצוק"ל זי"ע, והגר"א והגר"ח מואלוז'ין, וכדומה שגם הם מפיצים הרבה אורה באמונה, באהבה, ביראה ובדבקות, וא"כ גם העוסקים בספרים אלה מקיימים את ה"פוצו" והכל הולך אל מקום אחד וישרים דרכי ד' וצדיקים ילכו בם, ומיניה ומיניה אתקלס עילאה.

אבקש בזה מאוד מאת מעלת הוד כ"ק אדמו"ר שליט"א להשיבני על כל שאלותי והערותי בשלשת המכתבים ולהודיעני קושט אמרי אמת, כי כל כונתי בזה להגיע לידי בירור נכון בכל זה. והנני מבקש ג"כ מכ"ק אדמו"ר שליט"א להזכירני לטובה ולהתפלל עלי כי אני זקוק לרחמים מרובים ולישועה גדולה מאוד, ברוחניות ובגשמיות, ד' ירחם.

והנני זקוק מאד להדרכה ישירה בלימוד התורה וקיום המצוות בעבודת ד' באהבה וביראה, ואני כתועה בלב ים ואיני יודע מה לעשות, ייטיב נא כ"ק שליט"א להורני ולהדריכני בדרך הישרה והאמיתית לצורך תקון נפשי רוחי ונשמתי, באופן שאזכה למלא בגאמנות את תפקידי בעולם הזה בשלמות ולא אטעה ולא אכשל בשום דבר כלל ואזכה לעשות נחת רוח ליוצרי ובוראי ית"ש, ואבקש מכ"ק אדמו"ר שליט"א להשיבני תשובה ברורה, ונא אל ימנע הטוב ממני הכותב וחותר מתוך הכנעה במורא ופחד, עבד רבנן ותלמידהו.

יוסף ליב בן ח' שאשא.

שמות, שהוא ענין שלטון אדה"ר על החיות והבהמות, ובשעה שביעית שאז נדדוהו לו חוה, אז הוא זמן השלמות היותר עליונה של גילוי ד' אחד ושמו אחד. אלא שגם לדברי הגר"א לא ימתינו עד סוף הזמן של בעתה, כי יהיה גם אחישנה.

וגם מבואר בדברי הגר"א ז"ל כי ספר דברים מכוון כנגד אלף זה, כל פרשה מאה שנה, והמאה שעברה היתה פרשת כי תבוא אל הארץ ועתה היא פרשת נצבים וילך ששתיהן נחשבות לאחת, ופרשה זו היא פרשת הגאולה, והדברים ארוכים ואכמ"ל, כן נראה בדרך אפשר בדברי הגר"א ז"ל, וברצוני לדעת אם גם בחסידות מקובל כן.

והנה ארהיב עוז בנפשי לשאול מכ"ק אדמו"ר שליט"א, ביאור כל ענין הגאולה שהרעיש אז בעולם כ"ק אדמו"ר זצוק"ל נבג"מ, הזמן של שנת התש"ג, תשג"ה מלכותך, ואח"כ מה שמבואר באותיות פורחות על שנת תש"ז. וכן במאמר אחד, הקריאה והקדושה כתב להדיא בזה"ל: "אפשר האט דער רבש"ע עפעס פאר אונד אויף תשי"ח זמן דיא גאולה וועט שוין זיין אגיענדיגעט", ומה פשר הדברים, וענין המלחמה העולמית שלפי הנראה היתה צריכה לפרוץ עוד בשנת תש"ו, ומה בענין המדינה הגדולה בעולם שצריכה להיות נטבעת כולה בים, ומה בדבר היהודים הנמצאים שם, הלא צריכים להוציאם בעוד מועד, ומי הוא בספר "כח מעשיו" הנזכר באותיות פורחות, וכל הדבר סתום וחתום וצריך ביאור. ומה היא שרשרת המעשים הנעשים בזמן אחרון בארץ ובחול, ביחס לגאולת ישראל?

והנה הגר"א ז"ל כתב בבאורו לתקוני זוהר חדש דף כ"ז ע"א, כי בתחילה יהיה פקידה מסטרא דשמאלא כמו שהיה בבית שני ע"י כורש ולא יצאו בו ואח"כ יתער מינא, אשמח מאוד אם מעלת כ"ק אדמו"ר שליט"א יאיר עיני בזה בבירור הדברים לאמיתתם.

ברצוני לשאול בענין ההילולא רשב"י ביום ל"ג לעומר שלפי הנראה משער הכוונות כל ענין השמחה הוא מפני שבו ביום סמך ר' עקיבה לחמשה תלמידיו, ולא נזכר שם שום רמז שבו ביום נסתלק ר"ש.

אך בפע"ח מבואר שמת בו רשב"י כי הוא אחד מתלמידי ר' עקיבה שמתו בספירת העומר, והלשון תמיה מאוד, ולפי הנראה אין זה מדברי מוהר"ח כ"א מהחברים. אולם דבר זה שגור בפי הכל, והנח להם

(1) [אפשר שרבש"ע אולי, לפני או בתקופת תש"ח, תקופת הגאולה תהיה הגאולה השלימה].

